

Aneks do Wskazań duszpasterskich cz. I

ORDO VIRGINUM CONSECRATARUM STATUT dla diecezji pelplińskiej

ISTOTA I SKUTKI KONSEKRACJI DZIEWIC

1. Począwszy od czasów apostołskich dziewice chrześcijańskie, powołane przez Pana, by poświęcić się Mu w sposób niepodzielny w większej wolności serca, ciała i ducha, podejmowały za aprobatą Kościoła decyzję życia w stanie dziewictwa dla Królestwa niebieskiego.¹
2. Dziewice – wyrażając święty zamiar gruntowniejszego naśladowania Chrystusa – są Bogu poświęcone przez Biskupa Diecezjalnego według zatwierdzonego obrzędu liturgicznego, zostają mistycznie zaślubione Chrystusowi, Synowi Bożemu, i przeznaczone na służbę Kościołowi.²
3. Przez uroczysty obrzęd dziewica, pozostając w świecie, staje się osobą poświęconą, wielkim znakiem miłości Kościoła do Chrystusa i eschatologicznym obrazem niebieskiej Oblubienicy i przyszłego życia.³

GLÓWNE OBOWIĄZKI DZIEWIC

1. Dziewice poświęcone Bogu z natchnienia Ducha Świętego ślubują czystość, aby bardziej kochać Chrystusa i lepiej służyć bliźnim.
2. Dziewice chrześcijańskie zgodnie ze swym stanem i otrzymanymi charyzmatami powinny się oddawać pokucie, dziełom miłosierdzia, apostołstwu i gorliwej modlitwie.
3. Dziewicom zaleca się usilnie, aby dla lepszego spełnienia obowiązku modlitwy odmawiały codziennie Liturgię Godzin, zwłaszcza Jutrznie i Nieszpory. W ten sposób, łącząc swój głos z głosem Chrystusa, najwyższego Kapłana, oraz Kościoła świętego, będą nieustannie wielbić Ojca niebieskiego i wypraszać zbawienie świata.⁴

WARUNKI DOPUSZCZENIA DO KONSEKRACJI DZIEWIC

1. Do konsekracji można dopuszczać dziewice żyjące w świecie, które:
 - a) ukończyły 25, a nie przekroczyły 50 roku życia;
 - b) nigdy nie zawierały małżeństwa ani nie żyły publicznie, czyli jawnie, w stanie przeciwnym czystości;
 - c) według ogólnej opinii przez swój wiek, roztropność i obyczaje dają rękojmię, że wytrwają w życiu czystym oraz poświęconym służbie Kościołowi i bliźnim;
 - d) zostały dopuszczone do konsekracji przez Biskupa Diecezjalnego.⁵
2. Kandydatka pragnąca przyjąć konsekrację zwraca się bezpośrednio do Biskupa Diecezjalnego, przedstawiając:
 - a) prośbę o dokonanie obrzędu konsekracji, popartą przez kierownika duchowego i księdza proboszcza;
 - b) opinie wyżej wymienionych kapłanów;
 - c) życiorys;
 - d) świadectwo chrztu.⁶

ODPOWIEDZIALNOŚĆ BISKUPA DIECEZJALNEGO

¹ 1 Kor 7, 34-36; Mt 19, 12; KKK, 922

² KPK, kan. 604 § 1.

³ Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne, 1*; KKK, 923

⁴ Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne, 2*

⁵ Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne, 3-5*

⁶ KPK, kan. 645 § 1.

1. Dziewice konsekrowane przez Biskupa łączą się szczególną więzią z Kościołem partykularnym, któremu służą z poświęceniem, chociaż pozostają w świecie.⁷ Ze względu na konieczność współpracy Ich obecność wymaga specjalnej uwagi ze strony Biskupa Diecezjalnego i kapłanów.⁸
2. Bezpośrednia odpowiedzialność za dziewice konsekrowane na terenie diecezji spoczywa na Biskupie Diecezjalnym, który rozeznaje autentyczność powołania, dopuszcza do konsekracji i jest szafarzem obrzędu konsekracji dziewic. Inny biskup może przewodniczyć obrzędowi za zgodą Biskupa Diecezjalnego.⁹
3. Do Biskupa Diecezjalnego należy ustalenie sposobu, w jaki dziewice prowadzące życie świeckie mają się zobowiązać do zachowania dziewictwa na zawsze.¹⁰
4. Biskup Diecezjalny zatwierdza Statut dla stanu dziewic, określający podstawowe normy życia i posługi dla diecezji.
5. Przed konsekracją Biskup Diecezjalny zapewnia kandydatce formację początkową oraz przeprowadza rozmowę z kandydatką na temat jej sposobu życia, którego wymaga charakter charyzmatyczny dziewictwa konsekrowanego.
6. Po konsekracji do obowiązków Biskupa należy:
 - a) troska o formację ciągłą;
 - b) podtrzymywanie duchowej więzi z dziewczynami konsekrowanymi;
 - c) systematyczne spotkania z każdą z dziewic (przynajmniej raz w roku) w celu weryfikacji sposobu życia i ewentualnej posługi na poziomie diecezji;
 - d) ustanowienie przynajmniej dwóch kierowników duchowych dla wszystkich dziewic;
 - e) zapewnienie pomocy w sytuacjach losowych;
 - f) podejmowanie odpowiednich działań w przypadku nie stosowania się do norm określonych Statutem i w sytuacjach wątpliwych.
7. Biskup Diecezjalny powierza odpowiedzialność za formację początkową i ciągłą oraz opiekę duszpasterską nad dziewczynami konsekrowanymi odpowiednio przygotowanemu kapłanowi.
8. Po konsekracji Biskup Diecezjalny przekazuje dziewczycy dekret potwierdzający akt konsekracji.
9. Dziewica konsekrowana powinna poinformować Biskupa Diecezjalnego o zmianie miejsca zamieszkania, związanej ze zmianą diecezji i prosić o list polecający do Biskupa tej diecezji, na terenie której zamieszka.
10. Biskup Diecezjalny może upoważnić jedną z dziewic konsekrowanych w diecezji do bycia przedstawicielką dziewic konsekrowanych na forum ogólnopolskim.
11. Działania o zasięgu ogólnopolskim, mające na celu gromadzenie informacji, tworzenie syntezy teologicznej, wskazywanie rozwiązań formacyjnych i prawnych, organizowanie sympozjów, konferencji, wykładów, rekolekcji oraz promocję indywidualnych form życia konsekrowanego koordynuje z ramienia Episkopatu Podkomisja ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego przy Komisji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.¹¹

REALIZACJA CHARYZMATU ŻYCIA DZIEWICTWA KONSEKROWANEGO

1. Dziewice konsekrowane prowadzą indywidualny tryb życia w świecie, nie podlegając żadnym strukturom życia wspólnotowego.
2. Wspólnotą dla dziewczycy konsekrowanej, w której realizuje swoją misję, jest Kościół diecezjalny.
3. Charakter diecezjalny stanu dziewic konsekrowanych stanowi istotną cechę tej formy życia i polega na:
 - a) przynależności i miłości dziewczycy konsekrowanej do swojego Kościoła lokalnego, do jego historii i teraźniejszości;

⁷ VC, 7.

⁸ Instrukcja Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego *Rozpocząć na nowo od Chrystusa. Odnowione zaangażowanie życia konsekrowanego w trzecim tysiącleciu*, 19.

⁹ VC, 49; Pontificale Romanum, Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne*, 6.

¹⁰ Por. Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne*, 5 (*ślub lub przyrzeczenie*).

¹¹ KPK 661.

- b) pełnym uczestnictwem w życiu Kościoła lokalnego, w którym „tu i teraz” istnieje i aktualizuje się Kościół Powszechny;
- c) przyjęciu perspektyw i planów duszpasterskich diecezji i dyspozycyjności na proponowany udział w ich realizacji w ramach możliwości i osobistych predyspozycji każdej z dziewic.
4. Dziewica konsekrowana służy diecezji podejmując działalność apostołską w pełnym lub niepełnym wymiarze czasowym, na prośbę biskupa ordynariusza zgodnie z przyjętymi ustaleniami lub w czasie wolnym.
5. Wszelka działalność apostołska, duszpasterska czy charytatywna, jest dobrowolna i powinna być uzgadniana, koordynowana i potwierdzana przez Biskupa Diecezjalnego.
6. Dziewice mogą się zrzeszać w stowarzyszeniach dla wierniejszego wypełniania swego zamiaru oraz dla służby Kościołowi, odpowiadającej ich własnemu stanowi i wykonywanej przy wzajemnej pomocy.¹²
7. Aby wiernie realizować swoje powołanie dziewczyna konsekrowana:
 - a) wedle możliwości codziennie uczestniczy we Mszy Świętej i adoruje Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;¹³
 - b) czyta Pismo Święte, odprawia rozmyślanie i sprawuje Liturgię Godzin;¹⁴
 - c) ma specjalne nabożeństwo do Maryi, która jest dla niej wzorem i oparciem;¹⁵
 - d) często przystępuje do sakramentu pojednania i w sposób wolny obiera kierownictwo duchowe.¹⁶
8. W przeżywaniu świętości ewangelicznej dziewczyna konsekrowana może podjąć wybraną przez siebie formę duchowości zakorzenioną w Tradycji Kościoła.
9. Dziewica konsekrowana jest zobowiązana sama zapewnić sobie mieszkanie (osobno lub z rodziną), stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.
10. Widzialnym znakiem konsekracji jest obrączka a w czasie liturgii biała peleryna.

FORMACJA POCZĄTKOWA I CIĄGŁA

Po rozpoznaniu przez Biskupa Diecezjalnego autentyczności powołania do życia w dziewictwie (oraz po wyrażeniu zgody na konsekrację) następuje czas formacji początkowej (trwający od roku do trzech lat). W tym czasie kandydatka składa prywatny, czasowy ślub czystości.

1. Systematyczna formacja duchowa, teologiczna i apostołska dziewczyn konsekrowanych obejmuje dwa etapy: formację początkową i formację ciągłą.
2. Formację początkową kandydatka podejmuje po wyrażeniu zgody przez Biskupa Diecezjalnego; obejmuje ona:
 - a) etap wstępny, trwający od roku do dwóch lat, w czasie którego kandydatka rozpoznaje powołanie właściwe stanowi dziewic;¹⁷
 - b) czasowy ślub czystości, odnawiany co roku przez okres od 4 do 6 lat;¹⁸
 - c) bezpośrednie przygotowanie do konsekracji.

Formacja ciągła jest realizowana w czasie regularnych spotkań w ciągu roku i corocznych rekolekcji zamkniętych oraz poprzez uczestnictwo w konferencjach, wykładach, sympozjach itp.

3. Dziewica konsekrowana ma obowiązek do końca życia kontynuować swoją formację duchową, teologiczną i apostołską,¹⁹ realizowaną poprzez uczestnictwo w regularnych spotkaniach w ciągu roku, corocznych rekolekcjach zamkniętych oraz innych spotkaniach służących formacji.
4. Formacja ciągła może być prowadzona we współpracy z innymi diecezjami przy uwzględnieniu wzajemnych doświadczeń.

Zaleca się jak najczęstszy udział wspólnotowy we Mszy św. i Liturgii Godzin.

¹² KPK, kan. 604, §2.

¹³ KPK 663 §2.

¹⁴ KPK 663 §3.

¹⁵ KPK 663 §4.

¹⁶ KPK 664, KPK 719 §4.

¹⁷ KPK 648, KPK 722.

¹⁸ KPK 655, KPK 723.

¹⁹ KPK 661.